

Lapitulum. I.

Non facit hominem crudelēm q̄ figurant̄ illi demoniaci sunt m̄tūs de quibus dicitur Mat. viii. Item facit hominem timorundum. q̄ demoniac habent in monumentis Mat. viii. Petierunt etiā demones tunc porcos ppterū tuncū dicit̄ possessor ab eis. Lu. viii. Jo vocatur a Dño sp̄s tuncū dñs. q̄ aliquid per prius exiit ab hoīe apostolū sicut alios septem spiritus nequitiōes se et gres si habitant ibi. vt Luce. pt. facit hoīem cecū de sūt cognitiōne. et m̄tū ad confessionēz Mit. vii. Luce. pt. Angeli mali virtute diuina ejiciunt̄ quā ipsi tuncū poterint̄ sūt m̄t̄ cognoscētes. Vide saluator noster octo demoniacos liberauit. vt pat̄ in capitulo de miraculis dñi. in fea hoc eo dem capitulo octa. Paulus ī h̄c virtute curauit puerum quā sp̄s ph̄tonicus possidebit. Actu. vxi. Q: quidā dei estū ī nomine dñi et pauli de m̄dita volebant ejercere. Deinde in eōs insiluit̄ cōfudit̄. vt h̄. et bētit̄. Actu. xv. Angeli mali mendaces sunt et mendacit̄ p̄ferunt̄. et si aliquā vera dicit̄

semper falsa veris cōmiserent̄. Jo audiret̄ nō debet propter qđ saluator noster laudes eoz resūnit̄. et ipsos tacere fecit. sicut ip̄i diceret̄. vt habetur Lu. iii.

Lapitulum. II.

De autine resurrectōe et tunc mortalitate
Autine immortalitatē probant exempla
Personarum decadentium
Locorum continentium
Prefectorum credentium
Mortuorum resurgentium
Herborum permanētū
Sancitorum assertiōnū

Rime ratio
nalis immortalitas probat exemplis personarū. Definitorum q̄ ī aliā vita segūtur vivere. Jo dicitur de abraam. Apositus est ad populū suū. Ep̄ quo probatur q̄ aliā vita habet populum. sed eos qui ī h̄c vita bene vixerunt. sciant ip̄e xp̄t̄. et similiter dñs de ysa ac. et simile de iacob. Gen. vpo et ypo. Apparēs dñs moysi dñs. Ego sum deus abruaz ysiac̄ iacob. Ep̄o. vii. Per hoc probat saluator resurrectionē

De anime resur. et immor. .I7.

mortuorum dicens. **N**o est deus
mortuorum sed vitiorum. mat. xvij.
Dns reddidit omnia Job que
perdidit in duplo. et tamen
non habuit nisi septem filios
et tres filias sicut prae. ut sim
Gregorii in moralibus. **H**ic q
fuerant mortui. vivere cōpro
bantur. Job vxi. frequenter se
gimus in libris regum. Doy
muit eis patribus suis. Ex
quibus verbis manifestatur eos
vivere post mortem. et iterum re
surrecturos. sicut de deumen
te apparet. Ex verbis etiam de
functorum salvatorum col
ligitur. qd vivent tam boni qd
maliti atque secundo dicentium.
Nos insensati vitam illorum
estimabamus insanitatem. Se
ce quomodo computari sunt i
ter filios dei. Sap. v. Ant
meritacionis immortalitate
probant loca in sacra scriptur
a animabus specialiter depit
tati. scilicet infernus. et requi
et purgatori. Ideo cum iacob cre
deret esse mortuum ioseph di
vit. Descendam ad filium me
um cum dolore ad inferos. Ge
nesis. xxvij. fratres ioseph
dixerunt. Unde decim fratres
stamus. quasi adhac vivet.

qtm moretanum credebant /
vitis cum patre nostro est. ast
us no est super sed subter. Ge
nesis quadragesimo secundo.
De choro et complicibus dict
tur. Descenderunt vini ad in
feros. operi humo. ut per
hoc ostendatur qd mali in ifer
no vivunt sed in animas tamen
mortales. Nam et. xxi. Cum
absalon intercesserat datus sacer
mature et planxit eis. Et dicit
sanctus Augustinus. iii. De do
ctrina christiana. Non orbitat
tamen filii doluit. sed nowerat ei
iniquas penas. tamen temptia et
pateticialis anima torquetur.
Nam prius qui alio filio ini
nocenter egrotante affligebat
tunc moriente letatus est. ii. Re
gum. vii. et xxvij. Thobias de
xit. filii sanctorum sumus et
vitam illorum expectamus quia
Dominus datus est hinc qui
fidem eius non mutant. Tho
bias. ii. De nabuchodonosor de
citur. Infernus conturbatus
est tunc aduentu tuo. Isaias. xixij
b. xij

Ca. I.3. de ase resurrectōe et īmor.

Hanc fidem habuit dauid p̄fecte dicens quando miranti bus seruis q̄ ipse pro mortuo filio non lugebat dixit. Ego ibo ad eum. ipse vero nō reueretur ad me.ii. Regū.vii. Hāc fidem tenebat thobias dicens Preceive in pace reponi spiritum meum. Tho.iiii. Fidelis el. azari ostendit sibi suā den tibus manū dei. nec vir⁹ nec defunctus effugia.ii. Mach. p̄ vi. Ex verbis fidelibus. vix fratrum credentiz aperie col ligitur anima vñtere p̄ hāc vitam.ii. Macha.vii. Animi me immortaltatem probat resurrectio mortuorū veteris testamenti ⁊ noui. Ideo helias resuscitatur puer hospite sue dixit. Reuertatur anima pueri huius ad viscera eius q̄ ut si vivisset nō potuisset viscera introire.ii. Regū.viii. Helesius nō suscitasset filium somnantis nisi tunc anima ei⁹ vivisset.iiii. Be.iiii. Salvator noster suscitare us ad escen tem defunctū. ac si vñteret vñcardo surgere impetravit. Ltr. vii. Domine mentem appellat puerilam mortuā quā tamq̄ de se nō excitas siscait aut. Mat. ix.

Lazarum quadrupanū tanq̄ vñuentem vocans dixit. Lazarus veni foras. Johā. xi. Antīne immortaltatē probat testimonium veritatis quod mentiri nō potest. sc̄z tesi⁹ ch̄stī dicentis discipulis. Nostre timere eos qui occidūt cor pus. animā aut occidere non possunt. Matthēi deo. Hoc idem patet ex verbis eius resurrectionē p̄nūciantib⁹ sacerdoti⁹ ut habetur. iiii. xxvii. In parabola eius de lazaro et diuite epulone. re. ostendit animas vñtere post hanc vitam Luce. xvi. Consiliū ch̄stī est. facite vobis amicos de mar monia iniquitatis. ut cū desideretis recipiat vos in eterna tabernacula. Ergo anima p̄ hanc vitam eterna tabernacula possidebit. Lu. xvi. Antīne immortaltate probant testimonia sanctorū qui fuerunt doctri⁹ spiritus sancto. Ideo salomon ait. Reuertatur pulsus ad terrā suā spūs ad deum q̄ creauit illū. Ecclesiastes vñcio Stephan⁹ cū lapidaretur dicit. Dñe tesi⁹ accepe spiritū meū. Act. xxv. Paulus ait. si ierestris dom⁹ m̄a corrupta

Ca. I4. De apparetib' sacerdis **B**

tur habemus domū nō manu
factū eternā in celis. n. Corin
the. v. Idē. cuncto dissoluīt et
secū christo. qd̄ nihil eſſ̄ dicit
etiam nō vineret eternū.
ad Philip. t.

Lapituluz .I4.

De apparentibus sanctis
Apparuit deus aliquā nesciē
tibus instruendo
Delinqūtib' corrīgendo
De querentib' punitendo
Cōfīgūtib' defendendo.
Nō credentib' asserēdo.
Patientib' resouēndo
Diligentib' experīendo

Pparuit

deus aliquā ut iste
eret nesciētes. et āmoneret eos
scīent antē p̄cēm apparuit. et fo
cūtus est ad adam dicens. In
struens et āmonens eū ne d̄ si
gno verito māducaret. Gen.
v. Nōe apparuit et īstrūpit. ut
ficeret arca et modū et ordīnes
demonstravit. Gen. vi. Monu
it etiā dñs abraam ut de ter
ra et cognatōe sua exiret. Gen.
xiij. Multoctens apparuit mo
ysi ipsum de liberatiōe ducan
ti et regimine populi īstrūcēs.

Exo. xxv. et ī multis loci. Sic
et iōsue multoctens apparuit
instruēdo eū. Iosue. t. iiiij. v. vi.
et xxvij. Spūssancus appar
uit intelligiūt ignēs. ut dīct
pulos ardēter īstrueret predi
care. Actu. ii. Petrus oranti ap
paruit dñs. et eū de cōuersioe
corneli īstrūpit Actu. v. Paul
lo apparuit et monuit eū sicut
in tereusalē predicauerat sic p̄
dicaret et rome. Actu. xxvij.
Apparuit qnq̄ dñs ad corri
gēndū delinqūtēs. Sic post
p̄cēm apparuit et locū ē ade
et eū. et īcepēti penas et male
dictōes īferēs pro p̄cō. Gen
iiiij. Sic apparuit cayn p̄ fra
tricidū eū arguēns de cōmis
so p̄cō. Gen. iiiij. Per somnūz
apparuit abymelech dicens.
Morieris propter mulierē quā
culisti. Gen. xx. Salomōt ap
paruit et eū dīre de cōmissis
seclēribus īcepauit. in. Reg.
vi. Cū appropinquaret saulus
damascu ut caperet chūstia/
nos apparuit ei dñs in luce d̄
celo. p̄strāvit. cecauit. arguit. et
corripit. Actu. ix. Apparuit
aliquā dñs punitēdo ītercedē
querēntib' se. Sic apparuit
abrae dicens. Semī tuū dabo

8 v